

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ 25 ธันวาคม 2567 – 7 มกราคม 2568

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นกับมีหมอก ในตอนเช้า	1. มะเขือเทศ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	หนอนแมลงวันชอนใบ	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ที่มีขนาดเล็กภายใน ผิวพืช เมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนที่มีลักษณะ หัวแหลมห้อยป้าน ตัวหนอนจะซ่อนไข่อยู่ในใบ ทำให้เกิดรอยเส้นสีขาวคาดเคี้ยวไปมา เมื่อนำ ใบมะเขือเทศมาส่องดูจะพบหนอนตัวเล็ก ๆ สีเหลืองอ่อนเปร่งแสง ใส อยู่ภายใต้เนื้อเยื่อใบ หากระบายน้ำแรงจะทำให้ใบเสียหายร่วงหล่น ซึ่งจะมีผลต่อผลผลิตหากไม่เขือเทศไม่สามารถ สร้างใบทดแทนได้ก็จะตายไปในที่สุด	1. เก็บเศษใบมะเขือเทศที่ถูกทำลายเนื่องจาก หนอนแมลงวันชอนใบตามพื้นดิน นำไปทำ肥料 นอกแปลงปลูก จะช่วยลดการแพร่ระบาดได้ เนื่องจากดักแด้ที่อยู่ตามเศษใบมะเขือเทศจะ ถูกทำลายไปด้วย 2. สารเฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดโคคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โอลเฟนไพรด 16% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบตา-ไซฟลูทริน 2.5% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซเพอร์เมทริน 35% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นสารฆ่าแมลงเมื่อ พบการระบาด พ่น 2 ครั้งติดต่อกัน ทุก 5 วัน

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลาหนึ่ง	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
2. พืชตระกูลแตง (เช่น แตงกวา แตงร้าน แตงโม แตงไทย เมล่อน แคนตาลูป ชูกัน尼 ฟักทอง ฟักเขียว ฟักเมือง มะระจีน และบัว)	ทุกระยะการ เจริญเติบโต	โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium sp.</i>)	พบเชื้อรากคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดเป็นหย่อม ๆ บนใบ มักพบที่ใบส่วนล่างของต้นก่อน ถ้า สภาพแวดล้อมเหมาะสมจะเกิดกระจายทั่วทั้งใบ และลูกสามารถขึ้นไปยังใบส่วนบนของต้น ต่อมาก็ ใบค่อย ๆ ซีดเหลืองและแห้ง หากโรคระบาด รุนแรงจะลูกสามารถไปยังทุกส่วนของพืช ทำให้ ต้นแห้งตายในที่สุด ถ้าพืชเป็นโรคในระยะ ติดผลอ่อน จะทำให้ผลแกร์น บิดเบี้ยว ผิวขรุขระ ¹ เป็นตุ่ม หรือแผลที่เปลือก	พบรากคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดเป็นหย่อม ๆ บนใบ มักพบที่ใบส่วนล่างของต้นก่อน ถ้า สภาพแวดล้อมเหมาะสมจะเกิดกระจายทั่วทั้งใบ และลูกสามารถขึ้นไปยังใบส่วนบนของต้น ต่อมาก็ ใบค่อย ๆ ซีดเหลืองและแห้ง หากโรคระบาด รุนแรงจะลูกสามารถไปยังทุกส่วนของพืช ทำให้ ต้นแห้งตายในที่สุด ถ้าพืชเป็นโรคในระยะ ติดผลอ่อน จะทำให้ผลแกร์น บิดเบี้ยว ผิวขรุขระ ¹ เป็นตุ่ม หรือแผลที่เปลือก	1. หมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทอากาศ ในแปลงได้ดี 2. ตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค เริ่มระบาด พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ฟลูโอลไฟแรม + ไตรฟลอกาซีสโตรบิน 25% + 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ² ทิบูโคนาโซล + ไตรฟลอกาซีสโตรบิน 50% + 25% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ³ เพนทิโอลไฟแรม 20% SC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิเนบ 70% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ⁴ เตตระโคนาโซล 4% EW อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน 3. แปลงที่เป็นโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ⁵ ควรเก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก
3. ถ้วนเตา	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคราแป้ง (เชื้อรา <i>Oidium sp.</i>)	พบอาการของโรคที่ทุกส่วนของพืช อาการ เริ่มแรกมักพบที่ใบก่อน โดยเฉพาะใบที่อยู่ ด้านล่างของต้น จะพบเชื้อรากขณะคล้าย ผงแป้งสีขาวเกิดกระจายเป็นหย่อม ๆ ทั้ง ด้านบนใบและใต้ใบ ถ้าการรุนแรงเชื้อราก	พบรากคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดเป็นหย่อม ๆ บนใบ มักพบที่ใบส่วนล่างของต้นก่อน ถ้า สภาพแวดล้อมเหมาะสมจะเกิดกระจายทั่วทั้งใบ และลูกสามารถขึ้นไปยังใบส่วนบนของต้น ต่อมาก็ ใบค่อย ๆ ซีดเหลืองและแห้ง หากโรคระบาด รุนแรงจะลูกสามารถไปยังทุกส่วนของพืช ทำให้ ต้นแห้งตายในที่สุด ถ้าพืชเป็นโรคในระยะ ติดผลอ่อน จะทำให้ผลแกร์น บิดเบี้ยว ผิวขรุขระ ¹ เป็นตุ่ม หรือแผลที่เปลือก	1. ไม่ปลูกพืชแน่นเกินไป และหมั่นกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีการถ่ายเทของอากาศได้ดี 2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อ พบรากคล้ายผงแป้งสีขาวเกิดเป็นหย่อม ๆ ทั้ง ใบ ให้ใช้สารกำจัดโรคพืช เช่น ฟลูโอลไฟแรม + ไตรฟลอกาซีสโตรบิน 80% WP อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				คุกคามทั่ว เห็นต้นถั่วลันเตาขาวหั้งต้น ทำให้ ใบและส่วนต่าง ๆ บิดเบี้ยวเสียรูปทรง ในจะ เหลือง ไหม้ และร่วงก่อนกำหนด ถ้าเกิดโรค ในระยะอุดอก จะทำให้ต้นแคระแกร็น ติดฝักน้อย ฝักบิดเบี้ยว หรือฝักและเมล็ดลีบ เล็กลง	หรือ ไดโนแคป 19.5% WP อัตรา 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เอกซ์โคนาโซล 5% EC อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น [†] ทุก 5 - 7 วัน **** สารซัลเฟอร์ ไม่ควรพ่นในสภาพอากาศร้อน หรือมีแดดจัด เพราะอาจจะทำให้ใบไหม้
4. หอมแดง, หอมหัวใหญ่, หอมแบ่ง, กระเทียม	การเจริญเติบโต ทางลำต้น - พัฒนาหัว	โรคใบจุดสีม่วง (เชื้อรา <i>Alternaria porri</i>)		อาการเริ่มแรก พบรูปจุดน้ำเงินขนาดเล็ก รูปร่าง กลมหรือรีบบิ้นใบ ซึ่งมีแมลงแท้งจะเปลี่ยนเป็น จุดแพลสีขาว ต่อมานำเสนอขยายออกตามความยาว ของใบ มีลักษณะเป็นรูปไข่ เนื้อยื่นยุบตัว แพลสีม่วงเข้มหรือสีน้ำตาลอ่อนม่วง ตรงกลาง ซีดจากกว่าเล็กน้อย มีแบบสีขาว หรือสีเหลืองส้ม ล้อมรอบแพล ถ้าอากาศชื้นจะพบผงสปอร์สีดำ ของเชื้อราสาเหตุโรคบนแพล เมื่อมีหลายแพล [†] ขยายต่อ กันจะทำให้ใบแห้ง ต้นโดยรวม ผลผลิต ลดลง หากโรคระบาดรุนแรงในจะแห้งตายหมด ไม่ได้ผลผลิต หากเชื้อราเข้าทำลายที่ส่วนหัว จะทำให้หัวเน่าเก็บไว้ได้ไม่นาน	1. ก่อนปลูกควรปรับปรุงดินให้มีสภาพ เหมาะสมกับการปลูกหอม โดยการใส่ปูนขาว ปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยอินทรีย์ 2. ใช้หัวพันธุ์ที่ปราศจากโรค โดยแซ่หัวพันธุ์ หรือตัดกล้าก่อนปลูกด้วยสารป้องกันกำจัด โรคพืช เช่น ไดฟีโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ [†] ไอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 30 - 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15 - 20 นาที 3. ตรวจแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคพืชด้วย สารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไอโพรไดโอน 50% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ [†] ไดฟีโนโคนาโซล 25% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลาหนึ่ง	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>น้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอร่า 50% WP อัตรา 2 กرمต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรไซมิดอน 50% WP อัตรา 40 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พลูโอไฟแรม + ไตรฟอลอกซีสโตรบิน 25% + 25% SC อัตรา 1 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 5 - 7 วัน ไม่ควรพ่นชนิดไดชนิดหนึ่งต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ควรใช้สลับชนิด เพื่อป้องกันการต้อยาของเชื้อราสาเหตุโรค</p> <p>4. เก็บชากรื้ห์ที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>5. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่สกุลห้อมกระเทียมสลับ</p>
5. มันฝรั่ง	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคใบไหม้ (เชื้อรา <i>Phytophthora infestans</i>)	มักพบอาการของโรคที่ใบล่างก่อน โดยด้านบนใบพบจุดแพลงฉี่น้ำสีเขียวหม่นคล้ายถุงน้ำร้อนลวก ต่อมาแพลงจะขยายใหญ่ ตรงกลางแพลงมีลักษณะแห้งเป็นสีน้ำตาลขอบแพลงมีลักษณะฉี่น้ำสีดำ เมื่อพลิกดูด้าน		<p>1. หลีกเลี่ยงการปลูกมันฝรั่งในพื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรคเนื่องจากมันฝรั่งเป็นพืชที่ติดเชื้อไว้ตั้งแต่ต้น</p> <p>2. ไประบัดดินตากแดด 1 - 2 สัปดาห์ เพื่อลดปริมาณเชื้อโรคในดิน</p> <p>3. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ไม่มีร่องรอยการติดเชื้อ</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะเวลา เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตถักชากะน้ำ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>ให้ใบบริเวณตรงกันที่ขอบแผ่นจะมองเห็นเป็น ลายองน้าเล็ก ๆ สีขาวใสติดอยู่ ผลจะ อุกลามออกไป ทำให้ใบใหม่แห้งเป็นสีน้ำตาล ในที่สุด หากสภาพแวดล้อมเหมาะสม คือ¹ อากาศเย็นและมีความชื้นสูง หรือในสภาพที่ มีหมอกลงจัด โรคจะลุกลามอย่างรวดเร็วไป ยังต้นอื่น ๆ ทำให้มองเห็นใบใหม่แห้งกระหาย เป็นหยี่อม ๆ ในแปลง อาจพบอาการโรคที่ ส่วนของลำต้นและกิ่งก้าน แผลมีสีน้ำตาล หรือสีดำ เมื่ออาการรุนแรงลำต้นและกิ่งก้าน² จะหักพับ และแห้งตายอย่างรวดเร็ว หากโรค³ เข้าทำลายที่หัว จะทำให้หัวเน่า</p>	<p>4. ปรับระยะปลูกไม้ให้แน่นเกินไป เพื่อลด การแพร่ระบาดของโรค</p> <p>5. ไม่ให้น้ำมากเกินไป ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำ⁴ ในตอนเย็น</p> <p>6. หมั่นตรวจสอบปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อ⁵ พบต้นที่แสดงอาการโรค ควรถอนและนำไป ทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสาร⁶ ป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น เมทาแอลกอฮอล์ 25% WP อัตรา 30 - 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ⁷ ไดเมโทมอร์ฟ 50% WG อัตรา 20 - 30 กรัม⁸ ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไช莫กซานิล + เมนโนโคเซ⁹ 8% + 64% WP อัตรา 50 - 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโนโคเซบ + เมทาแอลกอฮอล์-เอ้ม¹⁰ 64% + 4% WG อัตรา 30 - 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิเนบ + ไอโพรวาลิคาร์บ¹¹ 61.3% + 5.5% WP อัตรา 40 - 50 กรัมต่อน้ำ¹² 20 ลิตร โดยพ่นให้ทั่วทั้งต้นบนใบและใต้ใบ¹³ ทุก 5 - 7 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดเดียวกันนี้¹⁴ ต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ควรใช้สลับชนิด¹⁵ เพื่อป้องกันการต้อยาของเชื้อราสาเหตุโรค</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลาใด	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					7. แปลงที่พบรากดของโรค หลังจาก เก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บชากรพืช รวมทั้ง หัวมันฝรั่งที่ตกค้างในแปลง นำไปทำลายบน แปลงปลูก เนื่องจากเป็นแหล่งสะสมของเชื้อ สาเหตุโรค
	6. พืชตระกูลส้ม ^(เช่น มะนาว มะกรูด ส้มโอ และ ส้มเขียวหวาน)	แตกยอดอ่อน	หนอนชอนใบส้ม	ผีเสื้อตัวเต็มวัย วางไข่ได้เนื้อเยื่อใบโกลเด้น กลางใบ เมื่อไข่ฟักเป็นตัวหนอนจะกัดกินและ ชอนไขอยู่ในระหว่างผิวใบ หนอนจะทำลาย ด้านใต้ใบมากกว่าบนใบ รอยทำลายสังเกตได้ง่าย ตั้งแต่เริ่มทำลายโดยเห็นเป็นเส้นทางสีขาว เรียวยาวในระยะเริ่มแรกและขยายใหญ่ขึ้น เป็นทางคดเคี้ยวไปมา ใบมีลักษณะบิดองลง ทางด้านที่มีหนอนทำลาย นอกจากทำลายใบแล้ว ถ้ามีการระบาดมากหนอนจะเข้าทำลายกิ่งอ่อน และผลอ่อนด้วย รอยแพลงที่เกิดจากการทำลาย จะเป็นช่องทางให้เชื้อแบคทีเรีย <i>Xanthomonas</i> <i>citri</i> subsp <i>citri</i> ซึ่งทำให้เกิดโรคแคงเกอร์ รุนแรงขึ้น	1. การบังคับยอดให้แตกพร้อมกัน สามารถ ควบคุมประชากรของหนอนชอนใบส้มได้ดี สะดวกในการดูแลรักษา ช่วยลดจำนวนครั้ง ในการใช้สารเคมีในการแตกยอดแต่ละรุ่น และเป็นการอนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ 2. ใบอ่อนที่พบรากดของหนอนชอนใบส้มลงทำลายมา ควรเก็บทำลายทิ้ง เพื่อลดปริมาณหนอนชอนใบส้ม ในการแตกยอดรุ่นต่อไป 3. สำรวจหนอนชอนใบส้มช่วงแตกใบอ่อน โดยสู่มสำรวจแปลงละ 10 ต้น ต้นละ 5 ยอด หากยอดอ่อนถูกทำลายเกินกว่า 50 เปอร์เซ็น ของยอดที่สู่มสำรวจทั้งหมด ให้พ่นสารฆ่าแมลง เช่น อิมิดาโคลพрид 70% WG อัตรา 2 กรัม ^{ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พิโพรนิล 5% SC อัตรา 2 ไมลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ถูเฟ่นนูรอน 5%}

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพร์ฟโนฟอส 50% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่ น้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเพนทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะบาเมกติน 1.8% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ปิโตรเลียม ออยล์ 83.9% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลาโทะนิดิน 16% SG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 2 ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วทั้งหลังใบและ หน้าใบ และถ้าสำรวจพบว่ามีการระบาด ของหนอนชนิดใบส้มให้พ่นซ้ำ</p> <p>**** การใช้ปิโตรเลียมออยล์ ใน การป้องกัน กำจัดหนอนชนิดใบส้มให้มีประสิทธิภาพดีนั้น ต้องทำการพ่นสารโดยใช้อัตราเร้น้ำมากกว่า กा พ่นสารฆ่าแมลงทั่วไป เพื่อให้สารน้ำมัน เคลือบใบพืช</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตักชณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	7. ทุเรียน	ออกดอก	เพลี้ยไฟฟริก	หั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยใช้ปากเขี้ยและดูดกินน้ำเลี้ยงส่วนอ่อนต่าง ๆ ของพืช มีผลทำให้ใบอ่อนหรือยอดอ่อนซึ่งจากการเจริญเติบโตแคระแกร็น ใบโค้ง แห้งหงิกงอ และใหม้ การทำลายในช่วงดอก ทำให้ดอกแห้ง ดอกแล้วก้านดอกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแคระแกร็น และร่วงได้ และในช่วงผลอ่อน ทำให้หะงักการเจริญเติบโต หนามเป็นแพลและเกิดอาการปลางหนามแห้ง ผลไม่สมบูรณ์และแคระแกร็น เพลี้ยไฟจะระบาดรุนแรงในช่วงแล้ง ระหว่างเดือนธันวาคม – พฤษภาคม ซึ่งตรงกับระยะเวลาที่ต้นทุเรียนออกดอกติดผล เพลี้ยไฟมีอาหารอย่างอุดมสมบูรณ์ สามารถเพิ่มปริมาณได้มาก	1. สำรวจการระบาดของเพลี้ยไฟในระยะแรกใบอ่อน ดอก และผลอ่อน หากพบเพลี้ยไฟระบาดเล็กน้อยให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายทิ้ง 2. เมื่อพบเพลี้ยไฟระบาดรุนแรง ใช้สารเฆ่าแมลงมีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น อิมิดาโคลพрид 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตร/ตอน้ำ 20 ลิตร หรือ พิโพรนิล 5% SC อัตรา มิลลิลิตร/ตอน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบเพลี้ยไฟเฉียบมากกว่า 1 ตัวต่อยอด ซ่อน หรือผล และไม่ควรใช้สารฆ่าแมลงชนิดใดชนิดหนึ่งซ้ำติดต่อกันหลายครั้ง เพราะทำให้เพลี้ยไฟสร้างความต้านทานได้
	8. มะม่วง	แห้งช่อดอก – พัฒนาผล	โรคราดำ ^(เชื้อราก) <i>Capnodium sp., Meliola sp.)</i>	พบคราบร้าสีดำบนใบ กิ่ง ช่อดอก หรือผล ทำให้ตัดอกบานช้ำ หรือบานผิดปกติ หรือเหี่ยวและหลุดร่วง บางครั้งทำให้ไม่ติดผล ถ้าเป็นที่ผลอ่อนอาจทำให้ผลเหลี่ยวและหลุดร่วง	1. พ่นน้ำเปล่าล้างสารเหนียวที่แมลงปักคูกูดขับถ่ายไว้ และคราบร้าดำ เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 2. เนื่องจากเชื้อรากเจริญบนสารเหนียวที่แมลงปักคูกูด เช่น เพลี้ยจักจั่นมะม่วง เพลี้ยหอย และเพลี้ยแป้งขับถ่ายไว้ จึงควรพ่นสารฆ่าแมลงตัว - เพลี้ยจักจั่นมะม่วง เช่น พลูไพริดิฟูโรน 20%

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนฟีฟูแรน 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แอลมเบค่า-ไซยาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ออมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 2 ลิตร หรือ ไฟฟ์โกรซีน 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูไพรเฟชิน 40% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พลองนิคามิด 50% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทโอมีทอกแซม 25% WG อัตรา 2.1 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพลี้ยหอย เช่น มาลาไถตอน 83% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - เพลี้ยแป้ง เช่น ไทโอมีทอกแซม 25% WG อัตรา 2.5 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนฟีฟูแรน 10% WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
9. เบญจมาศ	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	โรคราสนิมขาว (เชื้อรา <i>Puccinia horiana</i>)	อาการเริ่มแรก พบรุดแบลสีเหลืองขนาดเล็ก ที่ด้านบนใบ ต่อมาແผลงขยายใหญ่ขึ้น บริเวณด้านใต้ใบที่ตำแหน่งเดียวกับพืชเชื้อรา		<p>1. ใช้กิ่งชำหรือต้นพันธุ์ที่ปราศจากโรค หรือ ก่อนปลูกแซกิ่งชำหรือต้นพันธุ์ด้วยสารป้องก้า กำจัดโรคพืช เช่น เอิกจะโคนาโซล 5% SC</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p>สาเหตุโรคสีขาวน้ำตาล ซึ่งต่อมาจะขยายใหญ่ขึ้น เป็นจุดนูนกลมสีขาวอมชมพูแล้วเปลี่ยนเป็น สีขาว พบรากกระจาดอยู่ทั่วใบ ทำให้น้ำใบ ตรงข้ามกลุ่มเชือกลายเป็นสีเหลืองและไหม้ ใบมีลักษณะพอง บิดเบี้ยว ถ้าโรคระบาด รุนแรงจะทำให้ใบเหลือง ไหม้ แห้ง และร่วง หากโรคเกิดกับดอกตูม กลีบเดี้ยงและกลีบดอก จะแห้ง ไม่คลีบาน</p>	<p>อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ทีบูโคนาโซ 43% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดฟ์โนโคนาโซล + โพร์พิโคนาโซล 15% + 15% EC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 10 นาที</p> <p>2. ปลูกเบญจมาศให้มีระยะห่างพอควร เพื่อให้มีการระบายอากาศที่ดี</p> <p>3. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก และบริเวณใกล้เคียง</p> <p>4. ตัดแต่งใบแกะออก เพื่อให้ต้นไปร่อง อากาศถ่ายเทสะดวก</p> <p>5. ตรวจแปลงปลูกสมำเสมอ เมื่อพบโรคตั้งส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลาย nokalong ปลูกแล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ตามข้อโดยพ่นสารทุก 7 วัน</p> <p>6. พื้นที่ที่มีการระบายน้ำของโรคครุนแรง ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน</p>
10. ถัวเขียว	เจริญเติบโต ทางด้านลำต้น	1. หนอนกระทู้ผัก		<p>หนอนที่ฟักออกจากไข่ใหม่ ๆ จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม แทะผิวใบด้านล่าง ทำให้เหลือแต่ผิวใบด้านบน มองเห็นใบไปร่องใส่คล้ายร่างแท้ เมื่อหนอนโตขึ้นจะแยกกลุ่ม</p>	<p>พ่นเชือไวรัสของหนอนกระทู้ผัก อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 1-2 ครั้ง เมื่อพบการระบาด หรือ พ่นสารฆ่าแมลงเคมีบด้า-ไซยาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10</p>

สภาพแวดล้อม/สภาพ อากาศที่เกิดในช่วงเวลา	ชนิดพืชที่อาจ เกิดผลกระทบ	รายการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				ออกไปกัดกินใบทั่วทั้งแปลง โดยหนอนจะกัด กินจากขอบใบเข้าไป	มีลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟลูอัซูรอน 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็น
		2. หนอนม้วนใบ		หนอนที่ฟักออกจากไข่ใหม่ ๆ จะอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ชักไขยบาง ๆ คุณตัวไว แล้วกัดกินผิวใบ เมื่อหนอนโตขึ้นจึงกระจายกันออกไปเพื่อหาใบหรือชักไขดึงเอาใบหลาย ๆ ใบมาห่อรวมกัน แล้วอาศัยกัดกินอยู่ในใบม้วนนั้นจนหมดแล้วเคลื่อนย้ายไปทำลายใบอื่นต่อไป	พ่นเชือแบคทีเรีย บациลลัส ทูริงเยนชิส อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ พ่นสารฆ่าแมลงอินดอกชาคาร์บ 15% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทอกซีฟโนไซด์ 24% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนนูรอน 5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แรมบ์ดา-ไฮยาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อใบถูกทำลาย 30 เปอร์เซ็น

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุบพาประเสริฐ) ข้อมูลจาก : ศวส.ศรีสะเกษ, สวพ.6, ศวพ.นครปฐม, ศวส.เลย และ สวส.

: สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดลอง (นางสาวสุรีรัตน์ ทองคำ) ข้อมูลจาก : กลุ่มวิชาการ

: กลุ่มวิจัยโรคพืช สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช

ผู้กลั่นกรอง : สำนักวิจัยพัฒนาการอารักษาพืช